

Slikar Stane Kozjek

»Našel me je prek interneta«

Stane Kozjek je slikar samouk, čeprav ve za svoj talent, odkar pomni. Želel je celo študirati slikarstvo, a ga je splet okoliščin odpeljal drugam. V drugi polovici septembra je imel samostojno razstavo v slovaškem mestu Pezinok, ob njihovem prazniku vina, ki traja kar štiri dni. Zato in tudi, da ga bolje predstavimo, sem ga obiskala na njegovem domu. Prva, ki me je glasno sprejela, je bila njegova psička. Za Stanetom in njegovo ženo Nado pa so me s sten stanovanja pozdravile njegove slike.

Ob kakšni priložnosti in kako to, da ste razstavljali na Slovaškem?

Kurator Zlatko Blažević me je našel na internetu, kjer imam spletno galerijo svojih del, in mi potem telefoniral, če bi bil pripravljen razstavljati pri njih. To je bila samostojna razstava. Ženo sva se nato najprej malo pozanimala, za kaj gre, tudi na slovenskem veleposlaništvu na Slovaškem. In potem sva pristala na ponudbo. Šlo pa je za njihov vinski praznik, ki so ga praznovali kar štiri dni. Moja razstava je bila kot otvoritev tega praznika. Na otvoritvi so bili kar zelo visoki gostje. Dogodek je pokrivala njihova televizija, tako da so me predstavili tudi na njihovi televiziji. Ob otvoritvi je moje delo predstavila Ingrid Noskovičova, ki je v mestu Pezinok

zadolžena za kulturne prireditve in podobno, nekaj besed je spregovoril tudi kurator Blažević. Za govornika pa so povabili tudi slovenskega veleposlanika na Slovaškem Stanislava Vidoviča.

Midva sva bila pri njih častna gosta celih pet dni, vse sva imela plačano, le pot tja in nazaj je bila najin strošek. So pa to zelo prijazni in odprti ljudje. Vsi, ki so bili na otvoritvi razstave, so naju potem na ulici ustavljali, hvalili razstavo, naju vabili na pijačo. To je bilo res posebno vzdušje.

Koliko časa pa je bila razstava na ogled?

Samo v času tega vinskega praznika. Ker pa jim je bila razstava zelo všeč, so me prosili, če bi lahko razstavljali še kje. Zato smo se dogovorili za razstavo v mestu Trnava. Decembra pa bo razstava na slovenskem veleposlaništvu v Bratislavi. Tako da je vseh 22 slik, kolikor sem jih v Pezinoku lahko razstavil, še vedno na Slovaškem. Tako je sedaj nanoslo, da bom imel kar tri samostojne razstave na Slovaškem.

Hkrati pa sva poleg slik na Slovaško peljala tudi turistični promocijski material, ki nama ga je dalo Turistično društvo Bohinj. Tudi za ta material je bilo v Pezinoku kar precej zanimanja. Oddala sva ga v njihovo turistično pisarno. So pa bili ljudje iz Pezinoka tudi že prav pri nas v Bohinju, udeležili so se kolesarske dirke. Drugače pa je kurator Blažević nekaj časa celo živel v Sloveniji in je zelo navdušen nad našo kulturo,

tako je sedaj kot nekakšna vez med našima državama, promovira pa različne stvari, tudi slovenska vina in podobno.

Povejte mi še kaj o sebi in vašem delu. Katere tehnike so vam najbolj pri srcu?

Poskusil sem več tehnik, akvarele, paste. Najprej sem izdeloval poslikave na majolke, šatulje, steklenice. Ko sem bil mlajši, sem želel iti to tudi študirat in sem tudi že slikal, potem pa je prišlo vmes nekaj čudnega in sem to opustil. Zdaj pa že deset let kar aktivno delam olje na platnu. Delam tudi z akrilom, a se pri njem med sušenjem barva spreminja. Najljubše pa mi je olje na platno. Slike so bolj kvalitetne, barve se obdržijo.

Kakšni so pa vaši najljubši motivi?

Slikam vse. Tudi po naročilu. Tako portrete, akte, tihožitje, rože, pokrajine. Vse. So pa moje slike že odpotovale precej daleč od Rusije, Nemčije, Avstrije, tudi do Hrvaške.

Kje pa zvedo za vas, na primer tujci? Ste tudi pri nas kje razstavljali?

Ja, tudi pri nas sem že razstavljal – v Zlatorogu, na Jesenicah, v Radovljici. Ravno v decembru bomo imeli skupinsko razstavo z društvom Vir iz Radovljice. Sem pa tudi član društva Dolik z Jesenic. Tudi s tem društvom bomo imeli decembra skupinsko razstavo. Veliko pa sem imel tudi že samostojnih razstav. Pa seveda stalna razstava v Kulturnem domu Joža Ažmana. Hodim tudi na različne kolonije, ki jih organiziramo društva sama ali pa so v organizaciji koga drugega. Tako sem hodil v Ljubljano in Kranj, kjer smo slikali na mestu samem.

Koliko časa pa porabite za eno sliko?

A povem točno – dokler ni gotova. (smeh) To variira. Odvisno je tudi od dneva, kolikšen imam navdih. Kakšni pravijo v dveh urah. Ampak ti se lažejo, v dveh urah so narejene tri črte. Drugače je za sliko potrebnih kar najmanj deset ur, da je narejena.

Kdaj ste ugotovili, da imate talent?

Rišem, odkar pomnim. Že v otroštvu sem vedno risal. In tudi takrat so že šle moje risbe in slike na razna tekmovanja. Celo portrete sem že delal takrat.

P.L.O.

